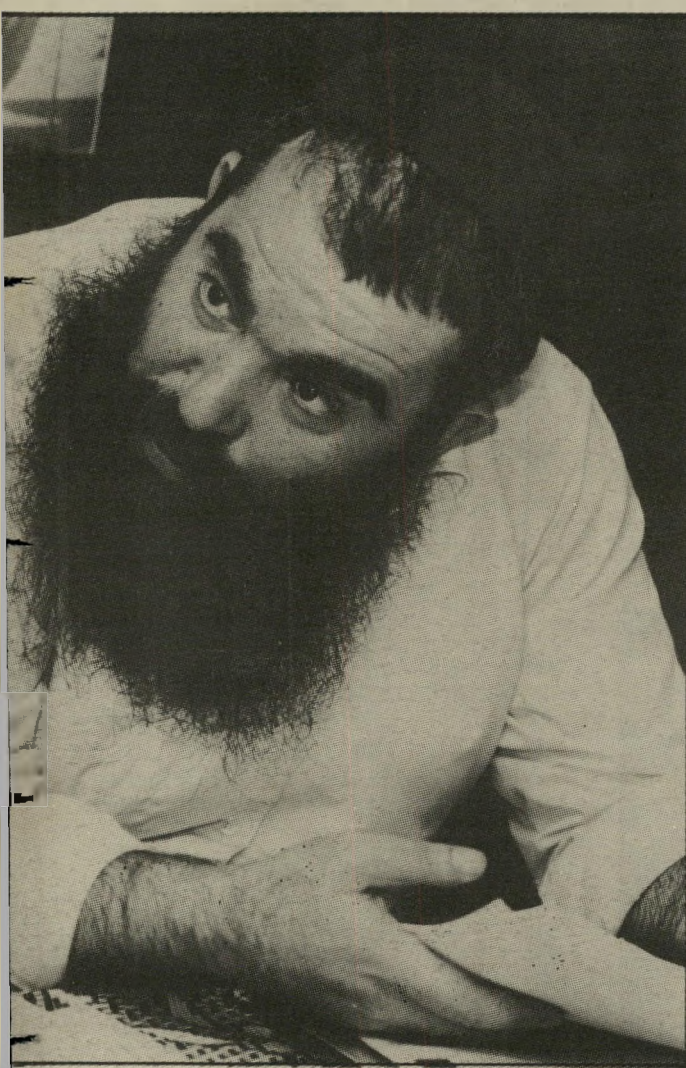

הוא מחליף תפקידים במהירות מסחררת, לעיתים ביום אחד. הוא עושה צרות מיקצועי, אופוזיציונר חריף, רודף פידוסם עקשן

לדון-קישוט יש כיפה

חורי העירייה חורי
באר-שבע כמערב הפרוע...

את הכיפה וחזור חלילה, במרץ בלתי-נגמר.

מישיבה למיפלה

ישן וישן חורי (36), קטן-קומה ועגלגל-כרס, הוא שעטנו של

„איך אפשר לחיות? איך אפשר לקיים מדינה וחברה כאשר פיגיונות חדים כאלה ננעצים בליבם של המוסר והיושר? ליבי שותת דם. באר-שבע היא בית-חרושת של שרצים. בניין העירייה הוא מקום של טיט ורפש. אני נכנסתי למועצה רק כדי ללמד את חבריה מה הם טוהר-מידות ונקיון כפיים!”

באר-שבע דומה היום למערב הפרוע. אני מזהיר כי לא אנוח ולא אשקוט עד אשר יעזוב אחרון הנצלנים את בניין העירייה! אטרה את הרפת מן העלוקות! אנקה את קן הצרעות!”

שושן חורי מדבר ופניו מדברות

חורי (משמאל) מקבל פרס על חידון מירי האלוף אלברט מנדלר ז"ל ברית-מילה בשושן-פורים

רבר, רק לתת להם תצלום שלי ולחתום על מיסמך. הסכמתי.”

אחר-כך היה גם חבר בש"ס, אף הוצב במקום השישי ברשימה לכנסת. ואז פרש בכעס. „חשבתי שלשושן חורי מגיע מקום שלישי. אם זה מה שנותנים לי — איז לי מה לעשות איתם.” הוא אומר.

המחאה צורבת בכיס

חורי הגיע למועצה חרור ברוח קרב. מייד התנפל על כל מי שנמצא בסביבה. חלק מטענותיו כיבדות-מישקל. יש שהן משעשעות. כבר בשבוע הראשון לפעילותו מצא בכאר-שבע רחוב אחד ולו המישה שמות שונים: דרך אילת, שדרות דויד טוביהו, רחוב סוקולוב, רחוב שח"ל, רחוב רמב"ם.

אחרי-כך תבע את פיטוריהם של חברי-המועצה אליהו נאווי, איש מיפ"לגת העבודה ועד לא מכבר ראש העירייה, ואהוד אביבי איש הליכוד. הראשון בשל העובדה שהוא נמצא בכאר-שבע רק יומיים בשבוע. את שאר זמנו הוא מעביר בתל-אביב. כיו"ר הרשות השיפוטית של ההסתדרות. השני שווה בשנת-שבתון בספרד. ההצעה לא התקבלה. חברי המועצה אף סירבו לדון בה.

עדיין נאווי: חורי דרש שיפרט האם הושגה מטרת שליחותו לארצות-הברית. המסע שערכו נאווי והיועץ המיפ"לגתי, אסא אליאב, נועד לגייס כספים להשלמת היכל-התרבות המ-קומי. ראשה-העירייה, משה זילברמן, השיב כי תוצאות מסע כזה ניכרות אחרי זמן רב.

אז תקף חורי את היועץ המיפ"לגתי,

דוניקישוט מקומי, עיסקן מיפ"לגתי, משורר תמים, מורה כישיבה, נכד של רב מפורסם. רודף-פידוסם עקשן, מעריץ של הרבי נחמן מברסלב, מאו טסה טונג וברל כצנלסון.

הוא גם תבלין אחד וגם כל הסלט כולו. לפעמים זה ולפעמים זה. פושט צורה ולובש אחרת. משחק אינספור תפקידים במהירות מסחררת. לעיתים באתו היום ממש הוא גם ר"ר ג'קיל וגם מיסטר הייד.

בימים אלה מתגורר שושן חורי בכאר-שבע, נשוי עם ציפי, יועצת חינוך בית בבית-ספר אמית, אב לחמישה ילדים, מלמד בישיבה הקרויה על-שם סבו, חבר מועצת עיריית באר-שבע כני ציג אגודת-ישראל, אופוזיציונר חריף.

חורי הוצב במקום השלישי ברשימת אגודת-ישראל בכחירות לעירייה. האי גודה זכתה בשני מקומות. חורי נשאר בחוץ. לפני שלושה חודשים עבר לירושלים בנימין בן-שושן, אחד משני הנציגים של אגודת-ישראל במועצה. שושן חורי נכנס במקומו למועצת העירייה.

לאגודת-ישראל התגלגלתי במיך-רה” הוא אומר בתמימות ילדותית: „ברוך-ככלל אני מעדיף להיות אל-מיפ"לגתי. נציגי האגודה באו לישיבה וביקשו שאצטרף למיפ"לגה. אמרו שאם אבחר למועצה אוכל לגייס כספים לישיבה. לא כליך רציתי. אבל הם אמרו שלא אצטרך לעשות שום

ושוב מנוחה קצרה. ההתרגשות עוברת מהפנים לירידים. חורי מתקן את הכיפה שעל ראשו, מניח את כפות-הידיים על השולחן, מורידן לצידו הגוף, תוחכן לכיס המיכנסיים, מתקן

עימו. עינו מרצדות בארבותיהן, וקנו מתנועע כחריצות, הגבות עולות ויור-רות, אפילו תנוכי האוזניים משתתפים בשיחה. לרגע הוא משתתק, כדי לשאוף מעט אוויר, ומייד ממשיך.

ומה הם אומרים עליו

- אליהו נאווי, לשעבר ראש עיריית באר-שבע: „אלה כללי המישיח בשילטון המקומי, וככה נראים חלק מחברי-המועצה: תוקפנים ומקימים מהומות. אני לא מתייחס לביקורת שלו. בכלל לא מעניין אותי ולא איכפת לי מה הוא חושב עליי, אם הוא נהנה מזה — שימשיך לתקוף.”
- משה זילברמן, ראש עיריית באר-שבע: „הוא חושב שאופוזיציונר צריך להקים מהומות. הוא לא מבין שאפשר לתקן עוולות גם בצורה שקטה. למרות זאת. מישיבות-המועצה הוא כותב לי שהוא אוהב אותי, ולאחרונה גם ביקש להצטרף לקו-אליציה.”
- ברוך אלמקייס, ראש מועצת ירוחם, חבר מימי האוניברסיטה: „איש ישר ועקשן. אולי זה יפתיע, אבל אם הוא דבק במטרה — הוא גם מסוגל להצליח. אלא שהמילחמה תובעת ממנו כוחות-נפש גדולים. לכן אני מציע לו להילחם רק למען המטרות החשובות ביותר.”
- פיני שומר, סגן יו"ר מחלקת החינוך והתרבות של ההסתדרות, חבר מימי האוניברסיטה: „חורי הוא אדם יוצא-דופן. מיסטיקן וחולם חלומות. לא תמיד יודע מה הגבול בין המציאות לדימיון. כבר בתקופת הלימודים הוא לא נהג עליפי כללי המישיח הרגילים. נלחם נגד הנהלת האוניברסיטה. אמר לכל אחד מה הוא חושב עליו. חסרות לו התכונות הקלאסיות של עסקן ציבורי, לכן נטש את פעילותו באגודת-הסטודנטים. בבאר-שבע אני צופה לו עתיד דומה. הוא פשוט לא בנוי לעסקנות ציבורית.”

„מייד נזכרתי בכתוב בעמוד 133 בדוח מבקר-המדינה: תשע רשויות מקומיות עדיין משלמות לחברי מר-עצת-הרשות תשלומים גלובאליים כי גין החזר הוצאות-נסיעה, טלפון ודמרי ייצוג — בניגוד לפקודת העיריות וצו המועצות המקומיות, האוסרים לשלם